

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1357/05
20.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Слађане Накић - Момировић, Споменке Зарић, Соње Бркић и Неде Антонић, чланова већа, у спору тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против туженог ББ, кога заступа ВВ, адвокат, ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Окружног суда у Неготину Гж.бр.911/04 од 28.12.2004. године, у седници одржаној 20.10.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог, изјављена против пресуде Окружног суда у Неготину Гж.бр.911/04 од 28.12.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Неготину П.бр.1056/03 од 20.08.2004. године, обавезан је тужени да тужиоцу исплати дуг у износу од 9.458,90 Еура у динарској противвредности, обрачунатој по најповољнијем банчином курсу на дан исплате, са домицилном каматом у динарској противвредности од 15.09.2003.године до исплате, а захтев за исплату домицилне камате за период од 1.01.1998. године до 15.09.2003. године одбијен је као неоснован. Истом пресудом тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 92.450,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Неготину Гж.бр.911/04 од 28.12.2004. године, одбијена је жалба туженог, а првостепена пресуда потврђена у усвајајућем делу и у односу на одлуку о трошковима парничног поступка, док је жалба туженог, изјављена у односу на одбијајући део првостепене пресуде, одбачена као недозвољена, због недостатка правног интереса.

Против ове пресуде тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл. 386. раније важећег ЗПП, који се примењује на основу чл. 491. став 1. и 4. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр.125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из члана 354. став 2. тачка 14. ЗПП, на коју ревидент указује. Нижестепене пресуде су јасне, образложене и непротивречне. Садрже све разлоге о одлучним чињеницама.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је бивши супруг пасторке тужиоца. На молбу тужиоца, тужени је пренео тужиочев новац у земљу - Југославију. Тај новац тужилац је стекао продајом стана у _____. Приликом предаје новца, крајем децембра 1994. године, тужилац је позајмио туженом 20.000 ДМ. У то време, тужени је још увек био у браку са пасторком тужиоца. Парничне странке нису уговориле време враћања ове позајмице. У међувремену, на тражење тужиоца, тужени је вратио тужиоцу део позајмљеног износа у висини од 1.500 ДМ, а преостали део у износу од 18.500 ДМ, чија противвредност у еурима на дан замене износи 9.458,90 Еура, тужени тужиоцу није вратио. Овај износ у еурима утврђен је на основу извештаја "Делта банке" ПЈ __ од 10.05.2004. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови правилно закључују да је тужени у обавези да тужиоцу врати позајмљени износ, сада у динарској противвредности еура, са припадајућом домицилном каматом у истој противвредности од утужења до исплате.

У конкретном случају, ради се о уговору о зајму, чији појам је одређен чланом 557. Закона о облигационим односима. Обавезе зајмопримца регулисане су чланом 562. до 566. истог закона. Када рок за враћање зајма није уговорен, што је случај у овом спору, примењује се чл. 562. став 2. наведеног закона.

Према чл. 336. став 2. Закона о браку и породичним односима, за обавезе које један брачни друг прими према трећим лицима ради подмирења текућих потреба брачне заједнице, као и за обавезе које по општим прописима терете оба брачна друга, одговарају брачни другови солидарно како заједничком, тако и својом посебном имовином. Према ставу 3. овог члана, брачни друг који из своје посебне имовине

испуни солидарну обавезу има право захтевати да му други брачни друг накнади део обавезе који пада на њега.

И коначно, према чл. 414. став 1. Закона о облигационим односима, који регулише садржину солидарности дужника, сваки дужник солидарне обавезе одговара повериоцу за целу обавезу и поверилац може захтевати њено испуњење од кога хоће све док не буде потпуно испуњена, али када један дужник испуни обавезу, она престаје и сви се дужници ослобађају.

У конкретном случају, обавеза туженог и његове раније супруге ГГ, која је са њим била у браку у време извршене позајмице, је солидарна. Међутим, тужени и ГГ немају статус јединствених супарничара, према чл. 201. ЗПП. Тужилац се определио да тужбу поднесе против једног од солидарних дужника. Имајући у виду правну природу садржине солидарности дужника, нису основани ревизијски наводи да је у овом спору морала бити тужена и бивиша супруга туженог ГГ. Тужилац, као поверилац, искористио је своје право избора предвиђено чланом 414. Закона о облигационим односима.

Осталим ревизијским наводима, у суштини, оспорава се оцена изведених доказа, чиме се посредно побија утврђено чињенично стање што, према чл. 385. став 3. ЗПП, не може бити ревизијски разлог.

То су разлози што је Врховни суд, на основу чл. 393. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

СШ